
Fakultetets sindssvage bestemmelser

TIDLIGERE I TIDSSKRIFTET

SYNNE LOFSTAD

synne.lofstad@hotmail.com

Redaksjonssjef i Æsculap

Konflikt mellom studentmassen og fakultetet er ikke nytt. De siste årene har fakultetsstyret ved Universitetet i Oslo vært i åpen konflikt med studentforeningene ved fakultetet etter avgjørelsen om å innføre karakterer på medisinstudiet. Bråk var det også i 1925, og Æsculaps redaksjon kom med kraftig kritikk av fakultetet, som ikke ønsket at kandidattjeneste (begynnerstilling for lege ved et sykehus) skulle kunne sidestilles med praktikanttjeneste (obligatorisk praksis i regi av fakultetet). Redaksjonen benyttet også anledningen til å se på de obligatoriske journalene under studiet med et skråblikk (Æsculap 1925; 6: 1–2).

Praktikanttjenesten.

I den senere tid er der til studenternes store misfornøielse dukket op en hel del tidligere ukjendte bestemmelser vedrørende praktikanttjenesten. Nogen af disse bestemmelser maa forudsættes at være sat igjennem i fakultetsmøde i den senere tid uden at studenterne har haft det mindste spor af rede paa hvad der har foregaat. En yderst forkastelig fremgangsmaade. Der bliver jo saaledes ikke tale om noget samarbeide mellem vort særudvalg og fakultetet, naar dette sidste bag vor og særutvalgets ryg sætter igjennem bestemmelser til studenternes skade. Andre af disse bestemmelser har vistnok tidligere existeret, men da de har vist sig forkastelige i en hver henseende er de blevet omgaaet saalenge og virkningsfuldt at de er sunket hen i glemsel indtil en eller anden vigtigper nu graver dem frem igjen og kaster os dem i ansigt i form af et «Det indskjærpes studenterne o. s. v.».

«Der bliver jo saaledes ikke tale om noget samarbeide mellem vort særudvalg og fakultetet»

Til belysning af ovenstaaende skal jeg nævne følgende. Det viser sig at fakultetet har bestemt noget saa sindssvagt som at kandidattjeneste ved sygehus ikke kan godkjendes som praktikanttjeneste. Nu er jo det noget som alle ved at naar man tager kandidatpost et semester, saa arbejder man 2–5 ganger mere intenst end i et andet semester, samtidig som man lærer 5–10 ganger mere end i et regulært semester paa grund af de gunstigere omstændigheder hvorunder man arbejder. Lad os i denne forbindelse nævne journalskrivningen. Som praktikant skriver man maximum 8–10 journaler i semesteret, oftest helt værdiløse journaler fordi vi kjender diagnosen enten fra indlæggende læge, fra lægerne paa afdelingen eller den staar paa tavlen o.s.v, vi ved altsaa hvad vi skal undersøge paa og gaar for øvrig frem efter Laaches

skema. Som kandidat paa sygehus maa man kanskje skrive 300 journaler, men disse er desuden skrevet med henblik paa opgaven: at komme til en diagnose. Man glemmer kanske ofte at skrive «indtager aktivt rygleie» eller «ingen ødemer eller exanthemer,» hvilket man jo som praktikant altid smører ned enten man har set efter eller ikke. Naturligvis maa en kandidat ofte skrive slige ting i sine journaler, men da er det fordi han har undersøgt paa dem og kan bruge dem diagnostisk. I det hele taget arbeider man som kandidat mere selvstændig, mere modent. Det maa da være tydelig for enhver at slig tjeneste kan mere end sidestilles med alm. praktikanttjeneste, ikke destomindre har fakultetet bestemt at den ikke skal godkjendes som saadan. Naar og af hvilke grunde fakultetet har gjort dette vides ikke, og forsaavidt befinder vi os i godt selskab, da der endog blant professorerne findes dem, der indtil fornylig ikke vidste at en slig bestemmelse existerte. En anden professor hos hvem man forsøgte at faa godkjendt kandidat tjeneste som praktikanttjeneste syntes ikke utilbøielig til at gaa med herpaa for sit eget vedkommende, men da fakultetet altsaa har bestemt anderledes saa var det umulig. Vi maa sige at professorerne hver for sig er meget elskværdige og stiller sig altid imødekommende overfor rimelige anmodninger, mens derimot *fakultetet* er som et stort, dumt dyr, der ikke kjender ræsonnementer og aldrig forsøger at gjøre noget til gavn for studenterne.

«Vi vil opfordre fakultetet til hurtigst mulig at ophæve den slags latterlige bestemmelser»

En anden ting er at studenterne efter fakultetets bestemmelse ikke kan dele praktikanttjenesten paa en afdeling i to, og tage halvparten i to forskj. semestre. Hvad skal nu sligt være godt for? Har man havt kandidatpost første halvpart af et semester og gaar som praktikant paa med. afd. B anden halvpart af semesteret, saa maa man tage *hele* semesteret om igjen, det forudsættes nemlig at man i sommer- eller juleferien glemmer saa meget medicin at man ikke har noget udbytte af de to halve semestre. Hvis man derimod gaar en halvpart + 1 dag paa afdeling, saa faar man kun en halvpart som extratjeneste!!! Den uudgrundelige visdom som ligger bag disse mystiske bestemmelser er vi ærlig talt for naudne til at forstaa. Men vi vil opfordre fakultetet til *hurtigst mulig* at ophæve den slags latterlige bestemmelser og overlade til *hver enkelt* professor og overlæge at afgjøre alt m. h. t. praktikanttjenesten. Thi det er jo dem som har rede paa hvorvidt en student har gjort tilstrækkelig praktikanttjeneste eller ikke. Lad os faa en bestemmelse om at kandidat tjeneste i visse tilfælder kan godkjendes som praktikanttjeneste. Og da der jo som bekjendt er bedre og daarligere sygehuse i landet er det jo professorerne som kan afgjøre hvorvidt kandidat tjeneste ved dette eller hint sygehus kan ansees ligestillet med praktikanttjeneste.

Publisert: 27. januar 2020. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0787

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 28. mars 2026.